

Sygnatura akt IV Ka 782/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Sylwana Wirth
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 28 listopada 2014 roku

sprawy **K. Z.**

syna W. i S. z domu G., ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 177§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 28 sierpnia 2014 roku, sygnatura akt III K 290/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczenia nawiązki przyjmuje - w miejsce art. 39 punkt 6 kk w zw. z art. 67 § 3 kk – art. 46 § 2 kk;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 782/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem K. Z. uznany został za winnego, że:

w dniu 16.12.2013 w W. woj. (...), ul. (...) kierując samochodem marki C. o nr rej. (...) nieumyślnie nie zachował należytej ostrożności przy zbliżaniu się do oznakowanego przejścia dla pieszych i potrącił przechodzącą przez oznakowane przejście dla pieszych K. B. powodując u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolic łokcia prawego, sińców na lewym nadgarstku, lewym biodrze, pośrodkowej powierzchni lewego kolana, rozległych sińców i stłuczenia

tkanek miękkich uda prawego, sińca kolana prawego, otarcia naskórka i stłuczenia okolicy skokowej lewej, gdzie obrażenia te naruszyły czynność narządów ciała pieszej na czas dłuższy niż dni siedem,

tj. za winnego popełnienia czynu z art. 177§1 kk i za to, na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, w oparciu o art. 69§1 kk zawieszono warunkowo na okres lat 2.

Nadto, powołując art. 39 pkt 6 kk w zw. z art. 67§3 kk orzeczono od K. Z. 500 zł nawiązki na rzecz pokrzywdzonej.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając:

obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 46§2 kk poprzez jego niesłuszne nie zastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nawiązki na podstawie art. 39 pkt 6 kk w zw. z art. 67§3 kk, a więc na podstawie dotyczącej warunkowego umorzenia postępowania karnego podczas gdy prawidłową i jedyną przesłanką orzeczenia wobec oskarżonego nawiązki w tym przypadku jest przepis art. 46§2 kk.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez wskazanie art. 46§2 kk jako podstawy prawnej wymierzonej wobec K. Z. nawiązki.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest oczywiście trafna.

Skoro oskarżonemu wymierzono za czyn z art. 177§1 kk karę pozbawienia wolności (z dobrodziejstwem art. 69§1 kk) to podstawę prawną dla orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego stanowi art. 46§2 kk, nie zaś art. 67§3 kk (ściśle związany z warunkowym umorzeniem postępowania).

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.

Jedynie na marginesie wypada zauważyć, że powoływanie do podstawy prawnej orzeczenia nawiązki art. 39 pkt 6 kk jest całkowicie zbędne (niezależnie od tego czy nawiązkę orzeka się w oparciu o art. 46§2 kk czy też art. 67§3 kk), bowiem jest to przepis ogólny, wskazujący jedynie jakie środki karne przewidziane są w ustawie.